

Ako to vidím ja

Neistota

Polovica sumy, ktorú najväčšie „neziskovky“ vlani dostali z 2 percent daní, bola venovaná zdravotníctvu, pätina školstvu a deťom. Všetky ostatné oblasti dostali od darcov menej než spomínané dve. Zdravotníctvo je teda oblasť v najväčšej núdzi. Štatistiky ukazujú, že rozhodujúcu rezervu má financovanie zdravotníctva vo využití súkromných zdrojov.

Kým krajiny OECD dávajú z nich na zdravotníctvo priemerne 2,4 percenta HDP, náš podiel predstavuje len 1,2 percenta.

„Normálne“ by teda bolo dávať tomuto rezortu ročne o 20 miliárd „súkromných“ korún viac. Lenže minister zdravotníctva sa ulakomil na necelú desatinu tejto sumy, ktorú uvidel v súkromných poisťovniach vo forme zisku. Mal totiž „málo zdrojov“ na okamžité plnenie predvolebného sľubu dostať do zdravotníctva viac peňazí. Minister tak zaútočil na najdôležitejší predpoklad prílevu súkromných peňazí kamkoľvek – pocit bezpečia. Privrel tým hlavnú bránu, ktorou môžu pritekať do rezortu miliardy, bránu, ktorou doň placho vstupuje doplnkové zdravotné poistenie. Jedným z predpokladov jeho rastu je aj istota, že vláda súkromníkom na ich peniaze nesiahne. Platí to tak pre súkromné poisťovne, ako aj pre poistencov v doplnkovom poistení. Vložíte napríklad peniaze do pripoistenia umožňujúceho dostať nadštandardnú izbu v nemocnici.

Čo ak sa nájde politik, ktorý nadštandard sľúbi všetkým pacientom? Vzhľadom na „nedostatok zdrojov“, ktoré by na naplnenie tohto sľubu potreboval, potom jednoducho zmení zákon tak, že poisťovne budú musieť uhradiť nadštandard aj nepripoisteným pacientom. Z peňazí pripoistených. Tie tak „ostanú v rezorte“, ako hovorí minister, čiže vám budú odňaté na financovanie politických sľubov. Ak vláda túto stratégiu nezmení, súkromné zdroje do sektora v najväčšej núdzi veľmi nepotečú.

23. 4. 2007 | Eugen Jurzyca, INEKO